

FØLGEBREV

Kulturministeren har den 20. november 2020 anmodet mig om en redegørelse for hærværket på busten af Frederik V, identitetspolitiske strømninger på akademiet og den overordnede udvikling og muligheder på akademiet.

Jeg sætter pris på Kulturministerens interesse for Kunstakademiet og fremsender vedhæftet min redegørelse, idet jeg anmoder Kulturministeren om snarest at indkalde til et møde med henblik på afgrænsningen og iværksættelsen af en påkrævet, nærmere analyse ikke mindst af Kunstakademiets studiemiljø- og organisationskultur.

Jeg foreslår, at vi ved den lejlighed også drøfter, hvordan det kan sikres, at Kunstakademiets ledelse ikke fremstår politisk styret.

Med venlig hilsen

Kirsten Langkilde

30. november 2020

1. INDLEDNING

Kulturministeren har den 20. november 2020 anmodet mig om en redegørelse for hærværket på busten af Frederik V, de identitetspolitiske strømninger på akademiet og den overordnede udvikling og muligheder på akademiet. Anmodningen er nærmere begrundet som følger:

”Hærværket på busten af Frederik den femte har rejst forstærket tvivl om undervisningen, studiemiljøet og den overordnede retning på Kunstakademiet.

Der må være en berettiget forventning om, at medarbejdere og studerende på Det Kongelige Danske Kunstakademi efterlever landets love og regler, og i øvrigt lever op til det ansvar det er at undervise eller modtage undervisning på en uddannelsesinstitution som Kunstakademiet.

Jeg er nødt til at blive forvisset om, at akademiet er inde i en sund udvikling. Derfor vil jeg bede dig om en redegørelse for forløbet omkring hærværket på busten af Frederik V, herunder dine overvejelser om den institutionskultur, som sådanne hændelser er foregået i.

Jeg vil også gerne bede dig redegøre for problemstillingen omkring de identitetspolitiske strømninger på akademiet, som de er blevet problematiseret i medierne. Hvordan kommer de til udtryk, og i hvilket omfang udgør de et problem for akademiets opgave med at tilvejebringe uddannelse på højeste kunstneriske og faglige niveau.

Endelig vil jeg gerne høre dine overvejelser om akademiets overordnede udvikling og muligheder, herunder ikke mindst det nuværende undervisnings- og arbejdsmiljø, og hvad der måtte være brug for fremadrettet.”

Kulturministerens anmodning har med rette fokus på de identitetspolitiske strømninger, som har dannet grobund for hærværket på busten af Frederik V, ligesom ministeren med rette rejser spørgsmål af mere generel karakter.

Jeg vil derfor indledningsvis beskrive baggrunden for Kunstakademiets nuværende hovedudfordringer.

2. BAGGRUND

Kunstakademiet underviser unge og talentfulde kunstnere, der naturligt søger ind i de spændingsfelter, vi ser i det omkringliggende samfund. Derfor vil vi altid opleve spændinger mellem fortid og nutid, mellem tradition og fornyelse. Siden grundlæggelsen i 1754 har Kunstakademiet som institution været optaget af kunstens rolle i at undersøge og udfordre virkeligheden fordomsfrit – måske navnlig når virkeligheden bliver besværlig, vrangvillig og kompleks. Det gælder også i 2020.

Jeg tiltrådte som rektor for Kunstakademiet den 1. februar 2019. Det var ved min tiltræden klart, at Kunstakademiet stod over for en række væsentlige udfordringer.

Strategi, rammeaftale, resultatkontrakt

Den første hovedopgave for mig var at udarbejde en ny strategi. Der blev i 2019 gennemført en omverdensanalyse, der behandler væsentlige elementer af betydning for uddannelserne på akademiet. Strategien blev vedtaget i efteråret 2019 og godkendt af Kulturministeriet i januar 2020 samtidig med indgåelse af en rammeaftale.

Strategien beskriver blandt andet vigtige samfundsmæssige udfordringer, som også Kunstakademiet står overfor, herunder diversitet i samfundet, og strategien indeholder vision, mission og kultur for Kunstakademiet samt overvejelse om den indre strukturering af arbejdsområderne i undervisningen.

Strategien blev i begyndelsen af 2020 fulgt op af en rammeaftale mellem Kunstakademiet og Kulturministeriet, idet rammeaftalen udstikker målepunkter for gennemførelsen af strategi og er knyttet til rektors resultatkontrakt. Strategien og rammeaftalen danner det væsentligste grundlag for udviklingen af Kunstakademiet i de kommende år.

Akkreditering

En væsentlig og betydningsfuld opgave var at sikre akkrediteringen af Kunstakademiet og i den forbindelse ikke mindst at styrke kvalitetssikring af uddannelserne på Kunstakademiet. Kunstakademiet havde arbejdet med opgaven i flere år, men først efter et intensivt forløb frem til juni 2019 blev en selvevalueringsrapport til brug for ansøgningen færdiggjort. I oktober 2020 blev akademiet meddelt betinget positiv akkreditering.

Kunstakademiet kan derfor nu fokusere på at gennemføre de nødvendige forandringer af undervisningen, som vil være kræve stor ledelsesmæssig opmærksomhed, og som allerede giver anledning til væsentlige, interne drøftelser.

Ordens- og adfærdsregler

Efter forudgående drøftelse i Skolerådet og på grundlag af Studienævnets indstilling fastsatte jeg 30. januar 2020 nye ordensregler for de studerende ved Kunstakademiet. Adfærdsreglerne for medarbejderne blev i lyset af en konkret personalesag revideret med virkning fra den 13. maj 2020.

Jeg har besluttet, at vi i lyset af efterårets begivenheder må arbejde videre med emnet og konkretisere adfærdsreglerne yderligere i en code of conduct, jf. nærmere nedenfor.

Økonomi

Kunstakademiets økonomi har ligeledes været udfordret, herunder fordi akademiet har et ikke uvæsentligt efterslæb i vedligeholdelsen af bygningsmassen. Akademiets økonomi har løbende været drøftet med Kulturministeriet, hvorfor jeg ikke vil berøre forholdet nærmere her. Økonomien er nu i balance, men flere års besparelse kan tydeligt mærkes af medarbejderne. Medarbejderne har mange behov og berettigede ønsker, der ville kunne forbedre undervisningen og støtte medarbejderne.

Personalesag

I foråret 2020 opstod betydelig uro på Kunstakademiet forårsaget ikke mindst af en personalesag omfattende en professor. Sagen falder i et vist omfang sammen

med den identitetspolitiske diskussion blandt nogle af underviserne og de studerende.

Disposition

Jeg vil i det følgende først berøre personalesagen (afsnit 3), hærværket på busten af Frederik V (afsnit 4) samt identitetspolitikken (afsnit 5). Derefter vil jeg behandle undervisningen og studiemiljøet (afsnit 6), arbejdsmiljøet (afsnit 7) og institutionskulturen (afsnit 8), inden jeg afslutningsvis kort beskriver den overordnede udvikling (afsnit 9).

3. PERSONALESAG

Personalesagen har været genstand for offentlig omtale, men det er på grund af min tavshedspligt begrænset, hvor meget der kan skrives om sagen i denne redegørelse.

Personalesagen angår en professor, der blev kritiseret for en række forhold. Jeg besluttede derfor at gennemføre en nærmere undersøgelse af studiemiljøet. Undersøgelsen blev gennemført af eksterne konsulenter, der blandt andet gennemførte samtaler med en række studerende. Undersøgelsen dannede grundlag for tiltag til forbedring af studiemiljøet på afdelingen.

Min håndtering af personalesagen har været kritiseret både for at være for hård over for professoren og for at være for mild, idet nogle har kritiseret den midlertidige tjenestefritagelse, mens andre har fordømt undladelsen af at afskedige professoren. En række studerende, der bidrog til undersøgelsen, har kritiseret, at de ikke kunne få aktindsigt i konsulentrapporten, der imidlertid af naturlige årsager er undtaget fra aktindsigt. Jeg har i stedet mundtligt orienteret studerende og medarbejdere om hovedkonklusionerne, idet omfang dette har været muligt inden for rammerne af min tavshedspligt.

Jeg kan i dag konstatere, at personalesagen beklageligvis har bidraget til at polarisere den interne diskussion på Kunstakademiet om identitetspolitiske spørgsmål, idet personalesagen på grund af beskyldningernes karakter bliver anset som en del af denne diskussion, ligesom sagen har haft mærkbar betydning for både

studie- og arbejdsmiljøet på akademiet. Jeg må som ansvarlig leder behandle enhver personalesag i overensstemmelse med de gældende regler, uanset om jeg bliver kritiseret for det.

4. HÆRVÆRK PÅ BUSTEN AF FREDERIK V

Kulturministeren anmodede den 20. november 2020 om en redegørelse for ”forløbet omkring hærværket på busten af Frederik V”.

I begyndelse af november 2020 blev en gipsbuste af Kunstakademiets stifter, Frederik V, fjernet fra Festsalen og udsat for hærværk ved at blive kastet i Københavns Havn. Der er tale om en afstøbning formentlig fra 1950'erne, idet originalen er udført af Saly og støbt i bronze omkring 1766.

Den 3. november 2020 modtog Kunstakademiets ledelse information fra en journalist om, at busten af Frederik V ikke længere befandt sig på sin normale plads i Kunstakademiets festsal. Derefter bekræftede driftpersonalet, at busten ikke var på sin vante plads, og at de ikke kunne lokalisere den.

Den 6. november 2020 blev en videoptagelse offentliggjort tillige med en tekst forfattet af en ukendt kreds af personer, der kalder sig Anonyme Kunstnere. Det fremgår af teksten, at gruppen anser hærværket som en kunstnerisk happening, der har til formål at sætte fokus på Danmarks og Kunstakademiets fortid. Samme dag blev akademiets ledelse orienteret om, at dykkere fra Københavns Havn ville hente busten op fra havnebassinet, hvorfor der var medarbejdere fra akademiet til stede ved bjærgningen.

Den 12. november 2020 om eftermiddagen blev jeg kontaktet af en institutleder, der per mail oplyste, at hun tog det fulde ansvar for denne såkaldte happening.

Hærværket blev anmeldt til Københavns Politi af Akadimirådet, der ejede busten. Politiet efterforsker – så vidt jeg har fået forstået – sagen som groft hærværk efter straffelovens § 291, stk. 2. Københavns Politi arbejder – så vidt jeg er orienteret – på at identificere de personer, der medvirkede til hærværket.

Kulturministeren skriver i brevet af 20. november 2020: ”Der må være en berettiget forventning om, at medarbejdere og studerende på Det Kongelige Danske Kunstakademi efterlever landets love og regler, og i øvrigt lever op til det ansvar det er at undervise eller modtage undervisning på en uddannelsesinstitution som Kunstakademiet.”

Jeg er fuldstændig enig med Kulturministeren, ligesom jeg klart har tilkendegivet, at Kunstakademiet står til rådighed for Københavns Politis efterforskning.

Jeg har noteret mig, at der er delte meninger både om den kunstneriske værdi af hærværket og om Kunstakademiets reaktion på hærværket, idet (foreløbig 30.11.2020) knap 790 personer har underskrevet en erklæring til støtte for institutlederen og de studerende, uden at det dog nærmere er angivet, hvilke studerende der støttes eller hvorfor. Efter min mening er der ingen tvivl om, at der er tale om hærværk, hvorfor jeg har taget klar afstand fra det ved flere lejligheder og blandt i en nyhed på vores hjemmeside.

Jeg er ikke bekendt med, om studerende på Kunstakademiet medvirkede til hærværket, men jeg har internt tilkendegivet, at deltagelsen vil blive behandlet i henhold til skolens ordensregler. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at afgøre, hvilken sanktion der er passende, da det må bero på en konkret vurdering af de nærmere omstændigheder, herunder den enkeltes rolle og forhold til den institutleder, der har taget ansvaret for handlingen.

5. IDENTITETSPOLITIK

Kulturministeren anmodede den 20. november 2020 konkret om en redegørelse for ”problemstillingen omkring de identitetspolitiske strømninger på akademiet, som de er blevet problematiseret i medierne. Hvordan kommer de til udtryk, og i hvilket omfang udgør de et problem for akademiets opgave med at tilvejebringe uddannelse på højeste kunstneriske og faglige niveau.”

Kunstakademiet står midt i en ny og kompleks virkelighed. Der pågår politiske bevægelser, som udfordrer de gængse køns- og magtstrukturer og udfordrer kunstinstitutioners præmisser. Kunsten er – som universiteterne – blandt de ste-

der, hvor nye strømninger viser sig først og kraftigst. Spørgsmål om mangfoldighed, repræsentation og køn diskuteres derfor med stor styrke på Kunstakademiet. Begrebet "identitetspolitik" kan opfattes på mange måder og snarere end "identitetspolitiske strømninger" er der tale om, at forskellige perspektiver og kunstsyn er oppe til diskussion, hvilket reflekterer, at samtidskunsten i stigende grad er kompleks. De studerende, der udtrykker sig på Kunstakademiet sig, fokuserer tilsyneladende på tre forhold, som jeg derfor kan anse som udtryk for "identitetspolitiske strømninger på akademiet":

- Nogle studerende har fokus på strukturel racisme i undervisning, kunst og samfund og oplever, at samfundets racistiske strukturer kommer til udtryk i uddannelsens indhold og form. Dette relaterer sig til, hvilken kunst og kunsthistorie, Kunstakademiet underviser i, og hvordan undervisningen struktureres og foregår
- Nogle studerende ønsker, at Kunstakademiet skal gennemgå et selvpørgør med sin historiske forankring som magtinstitution og udvikle sig i en mere moderne og inkluderende retning. De ønsker en skole, der føles mere rummelig og bedre afspejler samfundets mangfoldighed
- Nogle studerende ønsker en bedre mindretalsbeskyttelse på Kunstakademiet. Flere studerende forventer i tiltagende grad, at Kunstakademiet som institution tager aktivt stilling til, hvordan man sikrer inklusion og mangfoldighed i undervisningen, og at Kunstakademiet tager mere eksplicit stilling til, hvilke værdier Kunstakademiet baserer sig på og ønsker at fremme.

Disse temaer præger i overvejende grad bacheloruddannelsen (BFA-delen), hvor de har givet anledning til diskussioner i læringsmiljøet omkring, hvorvidt institutionen i høj nok grad afspejler det omkringliggende samfunds udvikling. Dette er langt fra noget nyt på Kunstakademiet, der siden 1754 har afspejlet samfundets strømninger og løbende har måttet revurdere sig selv som institution i takt med samfundets forandringer. I starten af 2020 har der på BFA'en været episoder, der har sat tilliden og fællesskabet mellem de studerende på prøve. I vores "kritikklasser," hvor studerendes værker blev diskuteret i plenum, har der i visse tilfælde været en ophedet debatkultur, hvor samtalerne var svære og ikke forløb godt. Flere studerende har følt sig misforstået eller har savnet en følelse af tryghed i

undervisningssituationen. I foråret 2020 skrev Weekendavisen om disse spændinger, hvilket desværre yderligere forværrede stemningen i gruppen.

Kunstakademiet skal til enhver tid kunne rumme politiske diskussioner, men kunstnere er ikke hævet over loven. De politiske og historiske diskussioner, der ligger under identitetspolitikken, skal – uanset hvad man mener om dem – kunne foregå på Kunstakademiet

Kunstakademiet skal derfor – ligesom andre institutioner - finde en vej, så vi på den ene side favner institutionens historie og tradition og på den anden side giver plads til refleksion og fornyelse. Når en traditionstung institution som Kunstakademiet møder en brydningstid, giver det anledning til diskussioner og debat. I dag går bølgerne højt på Kunstakademiet, men vi skal holde fast i, at der skal være plads til forskellighed.

Kunstakademiet skal undervise de studerende i forhold, der er væsentlige i tiden – også selv om alle ikke er enige. I efteråret 2020 gennemførtes et undervisningsforløb for bachelor og kandidatstuderende med titlen ”Open Library: Min(d)ing the Academy”, der blandt havde fokus på spørgsmål om kolonitidens betydning for nutiden. Den 23. oktober 2020 blev afholdt et seminar med titlen “All the World’s Futures and some recent pasts, BFA-seminar”. Det fremgår af seminarbeskrivelsen, at seminaret vil rejse spørgsmålet: ”hvad det vil sige at uddanne sig til billedkunstner på det Kgl. Danske Kunstakademi i dag, og er et af flere initiativer rettet mod at skabe rum for en samtale om dette.”

Det er efter min opfattelse et relevant tema i undervisningen, men det har ligget helt uden for min forestillingsevne, at en institutleder på Kunstakademiet tilsyneladende som led i denne undervisning kunne anse det for legitimt og hensigtsmæssigt at stå i spidsen for hærværket på busten af Frederik V, uanset om man kalder det en happening eller andet.

6. UNDERVISNING OG STUDIEMILJØ

Kulturministeren anmodede den 20. november 2020 konkret om mine overvejelser om det nuværende undervisningsmiljø, og hvad der måtte være brug for fremad-

rettet, ligesom ministeren i sit brev berører undervisningen og studiemiljøet. Ministeren rejser blandt andet spørgsmålet, om de identitetspolitiske strømninger udfordrer uddannelse på højeste kunstneriske og faglige niveau.

Undervisningen på Kunstakademiet er præget af en særlig tradition med professorskoler, hvor der er en meget nær forbindelse mellem undervisere og studerende, og hvor der bliver arbejdet med såkaldt "student centered learning".

I rammeaftalen mellem Kunstakademiet og Kulturministeriet er det aftalt, at der skal gennemføres en revision af studieordningerne i 2021. Kunstakademiet skal i den forbindelse sikre at underviserne har en pædagogisk overbygning til deres faglige kunnen-

Undervisningsmiljøet er vokset ud af traditionen for, at kunstnere uddanner kunstnere gennem en personlig og tæt kontakt. Dette har givet for lidt opmærksomhed på betydning af den allerede eksisterende fokus på den teoretiske undervisning og undervisningen i kunstens materialer og teknologier.

Traditionen er baseret på udviklingen af en særlige relation mellem studerende og undervisere, og der er risiko for udviklingen af en uhensigtsmæssig magtrelation mellem studerende og underviser, dels fordi de studerende må blotlægge sig for underviseren for at udvikle deres kunstneriske praksis, dels fordi de studerende kan være meget afhængige af navnlig professorernes opbakning til at skabe sig en kunstnerisk platform og et kunstnerisk netværk. Den sårbarhed har det ikke helt sjældent været vanskelig for mange undervisere og studerende at håndtere på en hensigtsmæssig måde. Kunstakademiet har haft konflikter og personalesager med rod i den nære relation mellem undervisere og studerende.

Undervisningsmiljøet er beskrevet i Akkrediteringsrådet afgørelse fra 5. oktober 2020 om at tildele Kunstakademis Billedkunsts skoler en betinget positiv akkreditering med en varighed på tre år. Rådet skriver blandt andet:

"Særligt kandidatuddannelsens struktur og indhold er præget af fleksibilitet, hvor den studerende i høj grad selv sammensætter og former sin uddannelse med henblik på at etablere og udvikle

sin egen kunstpraksis. Med i alt 165 indskrevne studerende i 2019 er Kunstakademiet en lille uddannelsesinstitution, der er kendetegnet ved tætte relationer mellem de studerende og underviserne og mellem de studerende indbyrdes.”

Om sikring af uddannelseskvaliteten skriver rådet:

”Kunstakademiets kvalitetspolitik er opdelt i syv delpolitikker, som følger de studerende fra optagelse til beskæftigelse. Akkrediteringspanelet vurderer, at kvalitetspolitikken samlet set har fokus på relevante områder og baserer sig på relevant information med henblik på at sikre kvaliteten og relevansen af institutionens uddannelser.”

Kunstakademiet er godt på vej med at videreudvikle et kvalitetssikringsystem, som kan understøtte et systematisk kvalitetssikringsarbejde i praksis. Hvad angår Kunstakademiets sikring af uddannelsernes indhold og niveau, konstaterer akkrediteringspanelet, at der er etableret procedurer og processer med hensyn til bl.a. udarbejdelse af semesterplaner, gennemførelse af undervisningsevaluering og sikring af den pædagogiske kvalitet. Panelet har ligeledes i praksis set, at underviserne er aktive og anerkendte kunstnere, som trækker på egen kunstneriske praksis i deres undervisning. Panelet vurderer dog samlet set, at Kunstakademiet endnu ikke har en tilstrækkeligt velfungerende og systematisk praksis med henblik på at kunne reflektere over og vurdere, hvilke vidensaktiviteter der skal prioriteres for at sikre uddannelsernes vidensgrundlag. Panelet er bekendt med, at Kunstakademiet er ved at oprette tværgående, tematiske kompetenceklynger, som akademiet forventer vil kunne bidrage med et systematisk overblik over vidensbehov inden for de faglige miljøer. Rapporten danner grundlaget for videreudvikling af kvalitetssikringen af Kunstakademiets undervisning de kommende år.

Studiemiljøet er trods diskussioner i stigende grad præget af en sund og moden opmærksomhed på relationen mellem studerende og undervisere. I kølvandet på den tidligere omtalte personalesag har der således – og efter min opfattelse med fuld rette – været rejst spørgsmål om de rette relationer mellem studerende og undervisere. Ét hjørne af problemstillingen er knyttet til kønsligestilling, idet nogle studerende oplever udfordringer med sexismen. Det giver dermed ikke mening af

benægte eksistensen af udfordringer med sexismen på Kunstakademiet. Det samme gælder identitetspolitiske strømninger mere generelt, som beskrevet i afsnit 5. Det er efter min opfattelse en væsentlig opgave for et kunstakademi at forholde sig til omverden, og herunder til identitetspolitiske spørgsmål.

Det kan være en stor mundfuld at starte på Kunstakademiet, der kan virke overvældende, præget af konkurrencekultur, og hvor uddannelsens kerneområde - den kunstneriske praksis - lægger op til, at man som studerende søger en høj grad af refleksion over undervisningssituationen samt egen rolle og virke. Derfor handler de første år på Kunstakademiet om at opbygge et robust, fagligt fællesskab, hvor den studerende kan udvikle sin kunstneriske praksis.

Det er derfor helt centralt, at Kunstakademiet løbende ruste sine undervisere bedre og giver dem flere og nye pædagogiske værktøjer. Det er vigtigt, at der er klar forventningsafstemning mellem studerende og underviser samt studerende indbyrdes, så der opstår en fælles forståelse af rammerne for undervisningen. Underviserne skal som kollektiv i videst muligt omfang have de rette værktøjer og selvsagt nyde ledelsesmæssig opbakning til indsatsen. Inden for de rammer og i overensstemmelse med akademiets værdier og adfældsregler skal der være meget stor frihed til at udfolde sig. Udfordringen er at sikre plads til alle – også når der er uenighed. Det stiller store krav til underviserne, og det præger også deres arbejdsmiljø, jf. nærmere nedenfor.

Der er i efterårssemesteret gennemført mindre ændringer på BFA'en både pga. forrige semesters udfordringer og pga. COVID19. Vi har sat studerende i mindre og mere fagligt retningsbestemte grupper for at styrke den enkelte studerendes mulighed for at danne faglige fællesskaber. Vi har udvidet gruppen af undervisere for at skabe større bredde i fagligheden, og vi har iværksat nye undervisningsforløb, der skal styrke studerendes kendskab til en mangfoldighed af kunstneriske praksisser og kulturelle udviklinger historisk og i dag. Vi har igangsat kurset "How to Study", der skal hjælpe de studerende med det der for mange er en svær begyndelse på en videregående uddannelse. Udover studietekniske vejledninger skal kurset også ruste den studerende til bedre at modtage og give konstruktiv kritik.

Studiemiljøet på Kunstakademiet er som tidligere beskrevet i et vist omfang præget af identitetspolitiske strømninger, men det er vanskeligt at kvantificere betydningen. Nogle studerende og enkelte undervisere er ganske optagede af spørgsmålene, mens andre ikke bruger megen energi på spørgsmålene. Og som nævnt kan opmærksomheden skyldes både et ønske om at ændre og fastholde traditionen. Der har været episoder, hvor nogle studerende har været meget hårde ved andre, og jeg besluttede derfor efter samtaler på BFA-uddannelsen nu at støtte underviserne med coaching med henblik på at opstille en klarere undervisningsmæssig ramme.

Efter min personlige opfattelse er en del af de identitetspolitiske synspunkter berettigede, mens andre synspunkter efter min opfattelse er skudt helt over målet, og herunder er det helt uantageligt at begå hærværk som led i en påstået kunstnerisk happening. Det kan imidlertid ikke være min eller andres personlige opfattelser eller synspunkter, der skal bestemme indholdet af den kunstneriske praksis der udfolder sig på Kunstakademiet. Den identitetspolitiske debat må ikke ende med et smagsdommeri, hvor en polariseret debat underminerer Kunstakademiets virke.

Udgangspunktet må helt utvetydigt tages i den vidtgående kunstneriske ytringsfrihed, som skal beskyttes og næres i et demokratisk samfund. Det gælder ikke mindst på en offentlige undervisningsinstitution som Kunstakademiet, hvor der både er og skal være meget højt til loftet. Selv om der er højt til loftet, er der grænser for friheden. De grænser trækkes i første række af lovgivningen, hvilket hærværket på busten af Frederik V udmærket illustrerer. Grænserne trækkes imidlertid også af almindelige god opførsel, idet alle på Kunstakademiet skal omgås på en fordragelig og ordentlig måde, uanset hvor uenige man er om f.eks. identitetspolitiske spørgsmål.

Det er min vurdering, at de studerende (og undervisere), der er mest optaget af identitetspolitiske spørgsmål, kan have vanskeligt ved at trives i det nuværende studie- og arbejdsmiljø. Det gælder, uanset hvor de står i den identitetspolitiske debat. Jeg mener derfor, at det er hensigtsmæssigt at iværksætte en nærmere

undersøgelse af studiemiljøet på dette område for at afdække, hvordan de identitetspolitiske strømninger egentlig påvirker studiemiljøet, og hvordan Kunstakademiet kan skabe klare rammer for de studerende og underviserne.

7. ARBEJDSMILJØ

Kulturministeren anmodede den 20. november 2020 konkret om mine overvejelser om det nuværende arbejdsmiljø, og hvad der måtte være brug for fremadrettet.

Kunstakademiet gennemførte i oktober 2019 en almindelig arbejdspladsvurdering (APV), som jeg efter sommerferien på almindeligvis drøftede med de relevante personalegrupper. Jeg er desuden i gang med at gennemføre medarbejderudviklingssamtaler med alle ansatte, og i den forbindelse drøfter jeg naturligvis arbejdsmiljøet med de ansatte. Jeg har desuden en særlig drøftelse med de professorer, der over for Kulturministeriet og til dels i offentligheden har udtrykt kritik af min ledelse. Jeg har derfor en meget dyb indsigt i, hvordan arbejdsmiljøet er på Kunstakademiet.

Det er helt åbenbart, at arbejdsmiljøet på Kunstakademiet er meget påvirket ikke kun af de aktuelle identitetspolitiske diskussioner, hærværket på busten og personalesagen, men også af de nye krav om forandring og styrkelse af undervisningen. De fleste medarbejdere udtrykker forståelse og glæder sig til den kommende udvikling, mens andre er mere forbeholdne og usikre. Enkelte udtrykker stor modstand ikke mindst af frygt for, at de identitetspolitiske strømninger tager overhånd.

Det er således tydeligt, at de enkelte medarbejdere – som i enhver anden organisation - oplever udviklingen meget forskellige og italesætter deres opfattelse på forskellig måde. Det har derfor været en hovedopgave for mig i samtalerne med medarbejderne at komme ind under overfladen og identificere, hvor skoen egentlig trykker. Når min ledelse kritiseres f.eks. for at være udtryk for en DJØF-isering, er det så en modstand mod samfundets berettigede krav om strategisk udvikling af Kunstakademiet, en modstand mod at jeg påtager mig mit ledelsesansvar, en modstand mod læringsmål i undervisningen eller andet? Det gælder på snart sagt alle punkter, at når vi kradser i overfladen, så dukker der andet og mere frem.

Efter min opfattelse er det nærliggende at medtage spørgsmål om, hvordan studiemiljøet og arbejdsmiljø hænger sammen i en kommende undersøgelse.

8. INSTITUTIONSKULTUR

Kulturministeren anmodede den 20. november 2020 konkret om mine overvejelser om den institutionskultur, hvor hærværket på busten af Frederik V kan foregå.

Jeg vil indledningsvis slå fast, at Kunstakademiet ikke har en institutionskultur, hvor hærværket på busten af Frederik V er acceptabelt. Det er mit klare indtryk, at flertallet ikke anerkender den kunstneriske værdi af hærværket.

Jeg har ovenfor beskrevet de identitetspolitiske strømninger samt studie- og arbejdsmiljøet. Efter min opfattelse er der tale om en ikke ubetydelig diversitet i opfattelserne på Kunstakademiet, hvilket efter min opfattelse langt er at foretrække frem for en ensretning i tankegangen.

Institutionskulturen på Kunstakademiet er præget af frihed og mangfoldighed. Den kunstneriske frihed må og skal være en grundpille i Kunstakademiets virke, og Kunstakademiet skal hvile på de værdier, der er udtrykt i strategien for 2019-2022.

Kunstakademiets kultur bygger således på den frie udveksling af meninger og holdninger i respektfuld omgang; hvad enten det er indbyrdes mellem studerende, indbyrdes mellem kolleger eller mellem undervisere og studerende. Kunstakademiet og Kunsthallen bygger på værdier som åbenhed, demokrati, transparens, saglighed og integritet med respekt for resultater af høj kvalitet i international sammenhæng. Forholdet mellem alle personer på akademiet skal være præget af respekt for de roller, man indtager i Kunstakademiets faglige og sociale rum. Alle skal have en kompetent, ordentlig og hensynsfuld behandling med udgangspunkt i de akademiets værdier. Det er et fælles ansvar for ledelsen og medarbejderne, at dette sker, men de studerende piller selvsagt en væsentlig rolle i hverdagens undervisning. Det er nødvendigt for at sikre et åbent og skabende miljø, hvor arbejdet med kunst, forskning og formidling kan udfolde sig frit – med plads og frihed til eksperiment, nyskabelse og originalitet.

Jeg anser det som en væsentlig ledelsesopgave for mig at sikre, at de værdier gennemsyrrer Kunstakademiets virke.

9. OVERORDNEDE UDVIKLING OG MULIGHEDER

Det er min opfattelse, at den nuværende strategi danner et fuldt tilstrækkeligt grundlag for udviklingen af Kunstakademiet i de kommende år. Vi er i ledelsen i fuld gang med at udvikle delstrategier på centrale områder der videre vil styrke de enkelte områder, ligesom vi naturligvis er optaget af at udvikle studie- og arbejdsmiljøet trods de store interne og eksterne spændinger.

I den kommende tid vil vi udarbejde et nyt code of conduct blandt andet for at sikre plads til uenighed, herunder om identitetspolitiske spørgsmål. Det er nødvendigt at sætte tydelige hegnspæle op, så vi sikrer en god debatskik, god adfærd og almindelig god opførsel på Kunstakademiet. I denne uge afholdes videre møder med underviserne på akademiet, og inden jul begynder vi – i samarbejde med De Studerendes Råd – en møderække, hvor alle studerende bliver inviteret til at deltage i arbejdet med at udvikle Code of Conduct.

Kirsten Langkilde
Rektor

30.11.2020